

حکم امر به معروف و نهی از منکر

ملحقات توضیح المسائل

حکم امر به معروف و نهی از منکر

۲۷۸۶ امر به معروف و نهی از منکر با شرایطی که ذکر خواهد شد، واجب است، و ترك آن معصیت است. و در مستحبات و مکروهات، امر و نهی مستحب است.

۲۷۸۷ امر به معروف و نهی از منکر واجب کفایی می باشد، و در صورتی که بعضی از مکلفین قیام به آن می کنند، از دیگران ساقط است. و اگر اقامه معروف و جلوگیری از منکر موقوف بر اجتماع جمعی از مکلفین باشد، واجب است اجتماع کنند.

۲۷۸۸ اگر بعضی امر و نهی کنند و مؤثر نشود و بعض دیگر احتمال بدهند که امر آنها یا نهی آنها مؤثر است، واجب است امر و نهی کنند.

۲۷۸۹ بیان مساله شرعیه کفایت نمی کند در امر به معروف و نهی از منکر، بلکه باید مکلف امر و نهی کند. مگر آنکه مقصود از امر به معروف و نهی از منکر، از بیان حکم شرعی حاصل شود، و یا طرف مقابل از آن، امر و نهی بفهمد.

۲۷۹۰ در امر به معروف و نهی از منکر قصد قربت معتبر نیست، بلکه مقصود اقامه واجب و جلوگیری از حرام است.